

Uddrag fra "Uhellige Væsner, BIND IX"

"Jeg glemmer aldrig mit første møde med en af dem... dens blege hud stod frem i mørket, og de indsinkne øjne var ikke til at tage fejl af. Selvom han kun lignede en syg dødelig, så stod jeg immervæk foran en vampyr... selvfølgelig hjalp det ikke hans sag, at det blod, som han havde været ved at mæske i sig, løb ned ad hans hage."

-Leonardo Den Snu, paranormaljæger

forord

Før du læser videre, bør det nævnes at mange disse informationer er baseret på folkeviser, påståede øjenvidneberetninger og spekulationer. Vi har i dette kapitel forsøgt at indsamle den information, vi har kunnet finde om begrebet "Vampyr", og vi har tilvalgt den information, der havde bedst opbakning.

Med det sagt, fralægger vi os ansvaret for eventuelle misinformationer.

Vampyr

Ln vampyr tilhører de udøde, men du må aldrig forveksle den med en almindelig udød krop, der vandrer hvileløst rundt og venter på sin herres ordrer. Hvis en nedrig Dødedanser tror, at de kan kontrollere en vampyr, så får de sig en grim overraskelse.

Vampyren har rigtig nok givet afkald på sin sjæl, men de er endnu knyttet til den – dette er hvad gør dem intelligente og magtfulde endnu. At drikke blod er vampyrens måde at opretholde forbindelsen til sjælen på. Sker det ikke, vil deres sind langsomt begynde at svinde, til de ikke er meget mere end en normal udød.

Blod indeholder store mængder magisk potentiale, også kaldet mana (jævnfør "Magiens Veje, BIND I"). Det er magien i blodet, der hjælper vampyren med at holde sig knyttet til sjælen.

Vampyren og solen

Mange folkesagn- og viser fortæller historien om hvordan vampyren ikke tåler solens lys. Det er delvist sandt. Leonardo Den Snu fortæller hvordan han under en af sine kampe mod en vampyr så en garker brænde en vampyr til aske med hellig lysmagi. Vampyrer foretrækker så sandelig heller ikke en solskinsdag.

Disse lyssky væsner er dog ikke lige så lyssky, som man skulle tro. Trods rygterne, er det muligt for dem at vandre omkring i Ros under solens stråler, og det gør dem om muligt endnu farligere end først forventet. I skrivende stund kunne alle omkring dig og mig faktisk tilhøre denne gruppe af blodsugere, uden at vi er klar over det.

forhold til de andre døde

Clemens Hammerfald skriver i en af sine mange memoïrer om en vampyr der selv var Dødedanser – det er altså muligt for dette udøde, uhellige væsen at skabe og kontrollere andre udøde, uhellige væsner. Stof til eftertanke:

"De andre udøde, de simple forrådnede kroppe, ignorerede hende, som var hun en del af deres flok, eller som hvis hun bar en Dødsmaske, men hun havde intet. Kun sit eget blege ansigt, og hun kiggede direkte hen imod mig... Så pegede hun en benet finger mod mig, og de udøde stormede frem på hendes ordre."

- Clemens Hammerfald, Leonardos assistent

Leonardo Den Snu og Clemens Hammerfald eksperimenterede angiveligt på en vampyr, hvor de holdt den fanget og undlod at lade den få blod. Efter et par ugers tørst, begyndte vampyrens sindstilstand at forværres. Efterfølgende svandt dens bevidsthed ind, og den var ikke længere mere end en udød og tankeløs krop.